

ΕΤΟΣ 56ον

31 Αυγούστου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (2883)

Η ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ σημερινή περικοπή τοῦ ἀγνώμονα καί ἄσπλαχνου δούλου ἀνήκει στίς παραβολές ἐκεῖνες πού εἶπε ὁ Ἰησοῦς Χριστός μόνο στόν στενό κύκλο τῶν δώδεκα Μαθητῶν μέ σκοπό τήν κατάρτισή τους στήν ἀποστολική διακονία καί τή μετάδοση σέ κείνους τοῦ πνεύματος τῆς «καινῆς διδαχῆς» (Μάρκ. 1,27) καί τῆς «καινῆς ἐντολῆς» (Ἰωάν. 13,34) τοῦ Εὐαγγελίου Του.

Ὁ Θεός συγχωρεῖ

Ἄφορμῇ γιά τή διήγηση δόθηκε ἀπό τήν ἐρώτηση τοῦ Πέτρου· «Κύριε, πόσες φορές θά σφάλλῃ σ' ἐμένα ὁ ἀδελφός μου καί θά τόν συγχωρήσω; Ὡς ἑπτά φορές;» (Ματθ. 18,21). Καί ὁ Θεάνθρωπος τοῦ ἀπάντησε· «ὡς ἑβδομήντα ἑπτά φορές» (18,22) πού σημαίνει, σύμφωνα μέ τήν ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, «τό ἄπειρον καί διηνεκές καί ἀεῖ»! Καί στή συνέχεια ὁ Κύριος εἶπε τήν παραβολή.

Τό νόημα τῆς παραβολῆς εἶναι πῶς ὁ Θεός ἐνεργεῖ πάντοτε ὡς στοργικός Πατέρας. Θέλημά Του εἶναι νά μήν χαθεῖ κανένας ἄνθρωπος ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν του· καί χαρά Του εἶναι νά συγχωρεῖ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐπειδή, γιά νά ζητήσει ὁ ἄνθρωπος τή φιlanθρωπία καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, θά πρέπει νά συγχωρεῖ τόν συνάνθρωπό του!

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός παρουσιάζει στή σημερινή παραβολή τόν Θεό-Πατέρα ὡς τό πρότυπο τῆς μεγάλης εὐσπλαχνίας καί τῆς συγχωρητικότητας, τόν Ὅποιον ὀφείλουν νά μιμοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἂν θέλουν νά εἶναι γνήσια τέκνα Του. Ἡ ἀμνησικακία καί ἡ συγχωρητικότητα δέν εἶναι μόνο προϋπόθεση χριστιανικῆς ζωῆς, γιά νά εἶναι ὁ καθένας κοντά στόν Θεό, ἀλλὰ εἶναι συστατικό στοιχεῖο τῆς «καινῆς διδαχῆς» καί τῆς «καινῆς ἐντολῆς», τῆς ἀγάπης!

Γι' αὐτό ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀπαντώντας στόν Πέτρο νά συγχωρεῖ «ὡς ἑβδομήντα ἑπτά φορές», τοῦ δίνει τήν ἐντολή καί τήν ἐξουσία νά συγχωρεῖ ἀπεριόριστα σέ σύγκριση μέ τόν ἄσπλαχνο δούλο, πού πάνω ἀπό τά μέτρα τῆς ἀνθρώπινης δύναμης καί θέλησης ἐκδικήθηκε τόν σύνδουλό του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιη' 23-35)

Μακροθυμία καί σκληρότητα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυριάων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκέλευεν, ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι εἰ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῆ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκέειν ἀφήκᾶ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεισάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῆ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ἡ «καρδιά» τοῦ Θεοῦ δὲν μοιάζει μὲ τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς «διατῆνει τὸ χρέος» τῶν ἁμαρτιῶν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος γονατίσει, παρακαλέσει, ὅταν δηλαδή εἰλικρινᾶ μετανοήσει – ἐξομολογηθεῖ. Ἀντίθετα ὁ ἄνθρωπος μπροστά στόν συνάνθρωπο, κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, γίνεται πλεονέκτης, ἀννηθὴς καὶ σκληρός. Ὅποιος δὲν ξεχνᾶει ὅσα τοῦ ἔχουν κάνει οἱ ἄλλοι, εἶναι ψεύτης καὶ ὑποκριτὴς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον ἀσύστολα στὴν καθημερινή του προσευχὴ λῆει «καὶ ἄφες ἡμῖν... ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν» (Ματθ. 6,12-13).

Καὶ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά συγχωρεῖ

Ὅταν ὁ Θεάνθρωπος πάνω στόν Σταυρὸ συγχώρησε τοὺς σταυρωτὲς Του (Λουκ. 23,34), ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἄλλη ἐπιλογή ἀπὸ τὸ νά συγχωρεῖ τὸν συνάνθρωπό του σέ κάθε περίπτωση τῆς μεταξύ τους σύγκρουσης καὶ διαφωνίας (Κοθ. 3,13). Νά συγχωρεῖ ἀπὸ ἀγάπη, ὄχι ἀπὸ τυπικότητα ἢ γιὰ τὸ «θεαθῆναι»! Ἀλλήλως δὲν μπορεῖ νά ἔχει τὴν ἀξίωση νά εἶναι υἱὸς τοῦ Πατρός (Ματθ. 5,45) ἢ νά φιλοδοξεῖ νά γίνε υἱὸς τῆς βασιλείας τοῦ Πατρός (13,38).

Ὅποιος δὲν συγχωρεῖ, δεσμεύει τὰ ἁμαρτήματά του! Σὰν τὸν εὐεργετημένο ἄσπληχνο δοῦλο τῆς παραβολῆς, πού μετὰ τὴν εὐεργεσία φέρθηκε ἀγνώμονα καὶ ἀνρεπέστατα. Κι αὐτὸ δὲν ἄρесе οὔτε στόν Θεό οὔτε στοὺς ἀνθρώπους,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολὴν· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἓνα βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ λογαριασθῆ μὲ τοὺς δούλους του. Ὅταν δὲ ἄρχισε νὰ λογαριάζεται, τοῦ ἔφεραν ἓναν πού χρωστοῦσε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ τὰ πληρῶσῃ, διέταξε ὁ κύριός του νὰ πωληθῆ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του καὶ ὅλα ὅσα εἶχε καὶ νὰ ἐπιστραφῶν τὰ ὀφειλόμενα. Τότε ἔπεσε ὁ δούλος εἰς τὰ πόδια του καὶ τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, κάνε ὑπομονὴ καὶ ὅλα θά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω». Καὶ ὁ κύριος τοῦ δούλου τὸν σπλαγχνίσθηκε, τὸν ἄφησε ἐλεύθερον καὶ τοῦ ἐχάρισε τὸ χρέος. Μόλις ἐβγῆκε ὁ δούλος ἐκεῖνος, συνήντησε ἓνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πού τοῦ χρωστοῦσε ἑκατὸ δηνάρια. Καὶ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν λαιμό καὶ τοῦ ἔλεγε, «Δὸς μου ὅσα χρωστᾷς». Ὁ δὲ σύνδουλός του ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε λέγων, «Κάνε ὑπομονὴ καὶ θά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω». Αὐτὸς ὅμως δὲν ἤθελε, ἀλλ' ἐπῆγε καὶ τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ τὰ ὀφειλόμενα. Ὅταν οἱ σύνδουλοί του εἶδαν ὅ,τι συνέβη, ἐλυπήθηκαν πάρα πολύ καὶ ἤλθαν καὶ ἐξήγησαν εἰς τὸν κύριόν τους ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῆ. Τότε ὁ κύριός του τὸν ἐκάλεσε καὶ τοῦ λέγει, «Δοῦλε πονηρέ, ὅλο τὸ χρέος ἐκεῖνο σοῦ τὸ ἐχάρισα, διότι μὲ παρεκάλεσες. Δὲν ἔπρεπε καὶ σύ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, ὅπως καὶ ἐγὼ σέ ἐλέησα;». Καὶ ὠργισμένος ὁ κύριός του τὸν παρέδωκε εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως ὅτου τοῦ ἐπιστρέψῃ ὅλα ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. Ἔτσι καὶ ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος θά σᾶς συμπεριφερθῆ, ἐάν ὁ καθένας σας δὲν συγχωρῆ τὸν ἀδελφόν του μὲ ὅλην σας τὴν καρδιά.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γιατί ὁ Θεὸς συμπονεῖ ἐκεῖνον πού ἀδικεῖται, ὅπως ἐπίσης παίρνει πίσω καὶ τὴν εὐεργεσία ἀπὸ τὸν εὐεργετημένο ἀνελεῆμονα καὶ ἀχάριστο!

Ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἁμαρτάνει, εἶναι «χρεοφειλέτης» ἀναλόγου μὲ τὴν ἁμαρτία του «ποσοῦ» καὶ ὁ Θεός, ὡς στοργικὸς Πατέρας, ὅταν ἐκεῖνος μετανοήσῃ, τοῦ σβῆνει αὐτὸ τὸ χρέος, ὅσο μεγάλο καὶ ἂν εἶναι. Αὐτὴ ἡ θεία συγχώρηση συνιστᾷ πράγματι χρυσὸ ὑπόδειγμα γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ὥστε νὰ συμπεριφέρεται συγχωρητικὰ πρὸς τὸν συνάνθρωπό του.

Συμπερασματικά

Δύο εἶναι τὰ βασικὰ σημεῖα στὴν πνευματικὴ ζωὴ μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτο, ὁ καθένας ἂς ρωτήσῃ μὲ εἰλικρίνεια τὸν ἑαυτό του νὰ μάθῃ τί χρωστᾷ εἰς τὸν Θεό καὶ ἡ συνέχεια νὰ εἶναι ἄξια· ὅχι σάν τοῦ ἄσπλαχνου πάντως δούλου! Καὶ τὸ δεύτερο, συγχώρηση τοῦ πλησίον, ὁ ὁποῖος μὲ κάθε τρόπο μᾶς πίκρανε, μᾶς ἀδίκησε, μᾶς κατηγόρησε. Μόνο ἔτσι θά δοῦμε ἕλεος ἀπὸ τὸν Θεό. Εἶθε, λοιπόν, νὰ ἔχουμε καθαρὴ τὴν καρδιά ἀπὸ τίς ἁμαρτίες καὶ νὰ προσφέρουμε ἀπὸ τὴν καρδιά μας ἀφειδώλητη συγχώρηση στοὺς ἄλλους. Ἀμήν.

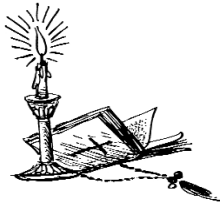
† Α. Χ.

31 Αυγούστου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Τά καταθέσια τῆς τμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῶ αὐτῆς
τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιν΄ 23-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Σεπτεμβρίου, Πρό τῆς Ὑψώσεως.

Ἀπόστολος: Γαλ. ζ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

Ἄς βοηθήσουμε νά διαδοθεῖ Ἡ ἉΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, ἡ ἱερή παρακαταθήκη τῆς Ἐκκλησίας μας

Γιά τήν 8η ἔκδοση τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ πρωτοτύπου κειμένου μέ νεοελληνική μετάφραση, ἡ Ἀποστολική Διακονία διέθεσε πρόσφατα περισσότερα ἀπό 150.000 εὐρώ, δηλαδή ἓνα ποσό πού εἶναι δυσβάστακτο γιά τίς οικονομικές δυνατότητές της.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅμως, πρέπει νά διαδίδεται. Καί σήμερα, παρά τίς προκλήσεις τοῦ «κόσμου τούτου», τῆ σύγχυση, τήν παραπληροφόρηση καί τή γενικευόμενη ἐκκοσμίκευση, ὑπάρχει μεγάλη ζήτηση. Οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν τόν Θεό, «τήν ὁδό καί τήν ἀλήθεια καί τή ζωή» (Ἰωάν. 1δ΄ 6), ὅπως βιώνεται καί λατρεύεται στήν ἐκκλησιαστική σύναξη.

Ἄν καί ἐσύ ἐκτιμᾷς τήν ἀναγκαιότητα αὐτή, μπορεῖς νά συμπαρασταθεῖς στήν προσπάθειά μας, ἀποστέλλοντας τή χρηματική σου ἐνίσχυση στήν Ἀποστολική Διακονία, Ἰαοῦ 1, Τ.Κ. 115 21 Ἀθήνα. Μπορεῖς ἐπίσης νά καταθέσεις ὄ,τι προαιρεῖσαι στόν λογαριασμό 146/558073-04 Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, γιά τό «Ταμεῖο διαδόσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς».

Συμβάλλεις ἔτσι στή δωρεάν ἀποστολή ἀντιτύπων στά σχολεῖα, στρατιωτικές μονάδες, ἀπομακρυσμένα χωριά καί νησιά, καθῶς καί σέ ἀπόδημους Ἕλληνες.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύναξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
